

ANUL VI.-No. 23
1 Octombrie 1930.

„Vom lovi deopotrivă în străinul parazit
și în Românul necinstit și înstrăinat!„

INFRĂȚIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naționale Creștine“
Apare la 1 și 15 a fiecărei luni

CUPRINSUL:

A. C. Cuza: Către alegătorii din orașul și jud. Roman.
I. C. Cătuneanu: Formidabil succes antisemit.
T. Brăileanu: „Justiție“ și „dreptate“.
Conferință interzisă sub guvernul „legalității“.
N. Pătruț: Numirea notarilor comunali români.
I. Popescu-Mozăceni: Parlamentul fără cruce.
Dr. E. Bratu: Prin Țara Moților.
T. Vlad: † Părintele V. P. Maior.
Chestia jurământului fals depus de Jidani în
fața autorităților creștine.
Din Bălți: „Naționalitatea Basarabeană“.
N. Iuga: Clasă cu perciuni.
I. Neculcea: Măsuri pentru stingerea datoriilor.
Din programul partidului antisemit al lui Hitler.
H. Sima: Două conferințe.
Congresul Contabililor și Funcționarilor Coope-
ratori din Ardeal
Urări de bine.
Abuz de putere.
„Cauzele mișcării din Maramureș“.
Demonstrațiile din Praga.
Cetitorului nostru din Galați.

Un număr 12 Lei

Abonamentul în interiorul țării 1 an 300 Lei, 6 luni 150 Lei
„ în străinătate . . 1 an 400 „ 6 „ 200 „

Redacto responsabil: D. Lazar Isaicu.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
CLUJ, STRADA B O B N-rul 7

TIPOGRAFIA „ARDEALUL“
STR. MEMORANDULUI Nr. 22.

INFRĂȚIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naționale Creștine“

Liga Apărării Naționale creștine

Către Alegătorii din orașul și județul Roman

Frați Creștini Româșcani

În alegerea dela 4 Maiu 1930, un mare număr dintre D-Voastră m'au onorat cu încrederea lor, alegându-mă, ca reprezentant al județului Roman, cu peste 15.500 de voturi.

Vă mulțumesc tuturor, și în deosebi conducătorilor valoroși ai organizației L. A. N. C., în frunte cu eminentul ei Președinte județean, D. *Mihai Manea*, care ne-au dat o așa de strălucită izbândă, cu răsunset în toată țara.

Adunarea deputaților în care m'ați trimis, a fost chemată, ca împreună cu Senatul, să săvârșească un mare act național, la care sunt mândru să pot spune că și eu am luat parte, în numele L. A. N. C., ca reprezentant al județului Roman.

MAJESTATEA SA REGELE CAROL AL II-LEA
A FOST ACLAMAT DE ADUNĂRI CA REGE AL
ROMÂNIEI.

Cu aceasta, Țara are un stăpân, poporul un părinte, care va ști să îngrijească părintește de nevoile lui.

Înainte, și după acest mare act istoric, într'o prea scurtă sesiune extraordinară, de numai două luni, dela 4 Maiu la 30 Iunie, am căutat să apăr pe cât mi-a fost cu putință interesele obștești și pe ale D-Voastră, în conformitate cu programul L. A. N. C., după cum stau dovadă următoarele interpelări anunțate și cuvântări, pe cari le-am expus dela tribuna Camerei.

La 8 Maiu: Interpelarea adresată d-lui Ministru de Interne, cu privire la atentatul criminal de după alegeri, al Jidanilor dela Târgul Frumos, cari au atacat mișelește, prin surprindere, pe studenții creștini, la întoarcerea lor dela Roman.

La 17 Maiu: Interpelarea privitoare la manifestațiile jidănești dela Borșa-Maramureș, la care au fost arestați preoții Dumitrescu și Berinde.

La 20 Maiu: Interpelarea prin care am cerut ca guvernul să ia măsuri pentru înlăturarea crizei generale, care bântuie Țara.

La 21 Maiu: Interpelarea adresată d-lui Ministru al Instrucțiunii publice, pentru scăderea taxelor școlare, din cauza cărora copiii creștini sunt înlăturați dela carte, iar Jidanii rămân stăpâni pe școala românească.

La 23 Maiu: Interpelarea adresată d-lui Ministru de Justiție, cerând să se construiască un nou local pentru Tribunalul Roman.

La 24 Maiu: Interpelarea adresată d-lui Ministru al Instrucțiunii publice, pentru ca elevii din școli să nu mai fie trimiși pela conferinți și exerciții așa zise „culturale“, în timpul când preoții fac slujba religioasă în Sfânta Biserică.

La 26 Maiu: Interpelarea adresată d-lui Ministru al Domeniilor, cerând să se oprească cumpărarea pământurilor rurale din Basarabia și de aiurea, de către Jidani, cari înlătură pe sătenii creștini dela stăpânirea ogoarelor.

La 2 Iunie: Interpelarea cu privire la situația sătenilor din județul Roman, cerând să se repare stricăciunile făcute de revărsarea apelor, în deosebi a podului dela Cotu-Vameș, și să li se dea ajutoare.

La 3 Iunie: Interpelarea cu privire la necesitatea urgentă de a se pune capăt invaziei Jidanilor în România.

La 4 Iunie: Interpelarea cu privire la predarea învățământului religios în școli, cu punerea înaintea a învățaturii Domnului Nostru Isus Hristos, din Sfintele Evanghelii.

La 6 Iunie: Interpelarea adresată d-lui Ministru de Interne asupra incidentelor din diferite părți ale țării, provocate de Jidani, cari apoi se plâng de „persecuții“.

La 28 Iunie: Interpelarea cu privire la conflictul din comuna Fundeni, unde invalizii de războiu fuseseră turburați în stăpânirea loturilor lor, de administrația abuzivă.

Pe lângă aceste interpelări anunțate, pe cari mă mărginesc a le cita, am ținut și unele cuvântări, din cari amintesc:

La 31 Mai: Cuvântarea privitoare la legea spiritului, cerând să se ia măsuri severe contra beției cu spirt, în cea mai mare parte falsificat și răspândit în deosebi, ca otravă anume, prin cărciumile jidănești, și am susținut interesele podgorenilor români, contra fabricanților jidani.

La 13 Iunie: Declarația făcută la constituirea guvernului Maniu, după Intronarea M. S. Regelui, arătând încă odată că partidele nu sunt capabile să dea satisfacție nevoilor țării.

La 24 Iunie: Cuvântarea cu privire la administrația orașelor României, exclusiv de către Români, întrucât orașele sunt centre economice, culturale și politice, cari nu pot fi lăsate pe mâinile străinilor.

La 26 Iunie: Cuvântarea la legea concesiunii

telefoanelor, prin care am combătut înstreinarea serviciilor publice și a bunurilor Statului către capitaliștii internaționali, periculoși intereselor naționale românești.

Aceasta este, în lumina câtorva din interpelările și cuvântările mele, activitatea pe care am dezvoltat-o în Adunarea deputaților, în calitate de deputat al Romanului.

Țin să vă aduc la cunoștință, că după închiderea Camerei, m'am grăbit să convoc Marele Consiliu al L. A. N. C., care s'a întrunit în ziua de 3 August, la Iași, și care, după discuțiile urmate între președinții județeni, din toată Țara, mi-a dat însărcinarea să întocmesc un „Memoriu“, asupra crizei generale, și a mijloacelor pentru a o înlătura, și să am onoarea a-l prezenta M. S. Regelui, personal și ca Președinte al L. A. N. C., și în calitate de deputat al Romanului.

Vi le spun acestea nu numai ca să știți în ce fel am căutat să-mi împlinesc datoria, către D-Voastră, dar ca să vedeți ce s'ar putea face, dacă în loc să fie

un reprezentant al L. A. N. C., în Adunarea deputaților, ar fi mai mulți.

Ce răsuneț și ce efect ar avea atunci intervenția lor!

FRĂȚI CREȘTINI ALEGĂTORI ROMAȘCANI

Strângeți-vă dar rândurile, în jurul vrednicului și iubitului Președinte județean al L. A. N. C., din Roman, dl. *Mihai Manea*, și împreună cu D-sa și cu ceilalți conducători ai D-Voastră, luptați mai departe pentru „marea izbândă“!

Noi luptăm hotărât pentru o „GUVERNARE ROMÂNEASCĂ“!

Să trăiască M. S. Regele Carol al II-lea!

Să trăiască Romanul cuzist!

Să trăiască „România Românilor“!

Roman, 13 Septembrie 1930.

A. C. CUZA

Președintele Suprem al L. A. N. C.

Deputat de Roman.

Formidabil succes antisemit

Din alegerile pentru Reichstag, cari au avut loc la 14 Septembrie, au eșit 107 deputați antisemiți. Ei aparțin partidului intitulat naționalist, condus de Adolf Hitler. Din 12 a crescut numărul deputaților la 107; 6 milioane și jumătate de alegători și-au dat votul pentru programul tânărului partid ajuns, incontestabil, partid de guvernământ.

Toată Germania fremătă de bucurie, de nădejde și îndemnuri la luptă nouă până la victoria de săvârșită.

Jidovimea complet dezorientată, cu toată finanța ei corupătoare și presa ei mincinoasă, trăește vremuri de amarnică îngrijorare.

Poporul german s'a deșteptat: minciuna tradițională nu mai prinde; partidele politice toate jidovile sunt discreditate. Acolo o eră nouă începe, introdusă în viața publică, și puternic susținută de partidul lui Hitler, ajuns al doilea partid de guvernământ ca număr, și privit de toată lumea muncitoare ca singura mântuire a țării.

Această istorică schimbare a situației din Germania aduce o lumină vie în aprecierea mișcărilor antisemite, din partea orientală a Europei și în special din România.

Presa jidovească, cu atavica-i perfidie, cu apucătura de falsificare și calomnie sistematică, a susținut, și din nenorocire a amestecat mințile, cu afirmația-i neroadă, că antisemitismul este rătăcirea popoarelor inculte și slăbiciunea celor retrograde. Această presă,

care a otrăvit sufletul națiunilor europene uela începutul veacului trecut până astăzi, înfiltrând zi cu zi în opinia publică germeii ideo-logicilor subversive, spre a izbucni în bolșevismul recent, astrugator de valori materiale și sufletești, adunate în curs de veacuri prin munca orănată a unei Societăți europene naționaliste și creștine; această presă a aruncat valuri de ba-fire asupra statelor din Orient și în special asupra României, arătându-ne medievale până la obscurantism și cruzi până la sălbătici-e, pentru simplul motiv că țara noastră este antisemită: adică s'a apărat și se apără contra invaziei Jidanilor și planului lor de a pune stăpânire pe bogățiile și sufletele noastre, înjugându-ne ca sclavi la politica lor exclusivistă, de dominațiune absolută.

Această politică antisemită de apărare națională și creștină, o ducе astăzi, spre înălțimile puterii, națiunea germană, prin cei 6 milioane și jumătate alegători.

Acum vă întreb: Ce aveți de zis, gazetari Jidani de pe tot întinsul continentelor civilizate? voi cari sistematic, cu ură și mânie ați bârfit România, și mică, și întregită, dela 1866 până în zilele noastre?

Politica zisă cuzistă a îmbrățișat-o, cu entuziasm și energie, poporul german. Oare neamul acesta nu are nici o cultură? nici o concepție superioară de viață? nici o contribuție la civilizația Europei? Nu a lucrat pe tărâmul științei, al literaturii, al gândirii, al legislației, aducând valori neprețuite în

patrimoniul culturii omenesti?

Ori câtă doză de venin și ură nempăcată vă stă în fundul sufletului, nu puteți afirma, Jidani de pretutindeni, că poporul german este incult ori retrograd. Și totuși acest popor este profund și rațional antisemit. Dovada: 14 Septembrie 1930.

Antisemitismul lui este profund pentru că profunde îi sunt rănilor, pe care i le-a deschis și adâncit neamul lui Iuda, în timpul cât a viețuit în sânul nației germane, care nu a cunoscut puterea corosivă și subversivă a Iudeului fărnice.

Antisemitismul german din 1930 este radical în soluțiile lui, pentru că nația deplin luminată asupra cauzei eficiente a suferințelor ei, este hotărâtă să scoată din sânul ei această cauză, pe Jidan, despre care un scriitor occidental a spus că este fons et origo omnium malorum. Intr'adevăr, concepția partidului național-socialist aduce o notă nouă, originală, în stabilirea calității de cetățean, și anume: cetățean german este numai locuitorul de sânge german de pe teritoriul statului.

Jidanul, păstrându-și naționalitatea lui, ființa lui etnică deosebită, inalterabilă prin suptefugiul botozului, nu aparține rasei germane și deci nu poate fi nici cetățean al statului german. Aceasta este consecința strict logică, curioasă și mântuitoare pentru viitorul nației lui, pe care o trage Hitler, urmat astăzi de toată muncitorimea și de toată studențimea Reich-ului.

Ce rezultă de aici? Jidanii vor fi priviți ca streini și trimiși ca

atari: dacă se poartă bine, adică modest și în acord cu propășirea nației, unde sunt simpli oaspeți, vor fi tolerați și continua așezarea lor de fapt; dacă nu vor fi trimiși peste granițe ca indezirabili.

Neavând calitatea de cetățeni, ei nu mai pot ocupa slujbe publice, nici în Reich, nici în statele cari îl compun, nici în administrația comunală. Germania, retrăgându-le cetățenia, dă în Europa semnalul de reparație a profunde greșeli, comisă de toate statele europene de a le fi acordat, în răstimpul dela marea revoluție franceză până la pacea dela Versailles, drepturi politice, de care Jidanii au abuzat în profitul exclusiv al rasei lor, distrugând structura politică, socială și morală a statelor creștine.

Această reparație a greșelii isto-

rice, așteaptă națiunea germană dela Adolf Hitler, pentru ca în urmă cealaltă națiuni, amenințate de aceeași primejdie, — să aplice aceeași soluție, menită să asigure o liniștită dezvoltare prosperă a statelor din Orientul Europei. Aplicarea nu-i ușoară. Da.

Dar după o lungă experiență și o îndelungată pătrundere a principiului de eliminare a Jidanilor, cu toate greutățile și riscurile ce-i comportă executarea, partidul național-socialist a ajuns la convingerea că necesitatea de mântuire a țării impune înfruntarea oricărui risc. A avut dreptate adâncă, istorică, eternă, cardinalul de Retz când scria: „Ce qui est nécessaire, n'est jamais hasardeux“.

I. C. CĂTUNEANU.

O statistică îngriitorătoare

„Justiție“ și „dreptate“

Circulara Ministerului de Justiție, dată în urma cercetărilor făcute în chestia mișcărilor țărănești din Bucovina, a desvăluit o stare de lucruri într'adevăr alarmanță, anume: *complicitatea organelor justiției în despoierea țăranilor de avutul lor.*

Ne găsim în fața faptului: că organele justiției în loc să-i apere pe țărani împotriva cămătarilor, aplicând cu severitate legea contra cămătaritului, aceste organe au îngreuiat situația țăranilor dărnici, urcând cheltuielile într'un mod revoltător. Prin urmare: de zece ani de zile țărani din Bucovina au fost lipsiți de scutul judecătorilor împotriva bandelor de cămătari, cari s'au așezat la sate și au stors și măduva din oasele frânte de muncă ale țăranilor.

Dar vom înțelege mai bine acest fapt dacă vom ști că avocații din Bucovina sunt, în majoritate covârșitoare, Jidani. Deci: țărani sunt fără apărare în fața instanțelor judecătorești. Presupunând chiar că toți judecătorii ar fi Români, faptul că avocații sunt Jidani, ar cumveni destul de greu în paguba țăranilor.

Dar în Bucovina sunt 77 judecători Români (dintre cari 14 la Curtea de Apel) și 94 minoritari (27 Jidani, 46 Germani, 17 Ucraineni, 3 Poloni și 1 Armean). La judecătoria Suceava de pildă avem 2 Români, 3 Germani și 2 Jidani;

la judecătoria Rădăuți: 2 Români, 3 Germani, 3 Jidani; la Tribunalul Suceava: 6 Români, 3 Ucraineni, 3 Jidani, 3 Germani, 1 Armean; la Tribunalul Rădăuți: 3 Români, 4 Germani, 1 Jidani, și așa mai departe.

În acest fel sunt împărțiți judecătorii în Bucovina; iar cea mai nouă faptă național-țărănistă a fost ultima mișcare în magistratură, în care au fost numiți consilieri de curte 4 Români, 6 Germani, 10 Jidani, 3 Ucraineni iar 10 Români cari aveau aceleași drepturi n'au fost numiți.

Se afirmă că cei 10 magistrați Români bucovineni au „cazier“ care trebuie încă cercetat. E cam izbitor faptul că tocmai 10 Români au „cazier“, pe când toți minoritarii sunt „honorige Richter“, cum zicea un ziar jidovesc din Cernăuți. Aceste caziere au un cântec special, care trebuie căutat odată pentru a face lumină în magistratura bucovineană.

Dar să ne întoarcem la problema noastră. Dată fiind această „structură etnică“ a judecătorilor bucovinene mai putem spera ca țărani să găsească, în judecătoria, apărători ai intereselor lor? Presupunem, se înțelege, că toți judecătorii sunt cinstiți și obiectivi. Cu toate aceste „obiectivitatea“ nu ajunge pentru a face „dreptate“. Rolul social al judecătorului cere calități și dispoziții sufletești cari

trec peste simpla obiectivitate. Dacă am presupune, prin absurd, că pentru a avea magistrați obiectivi, noi am importa Englezi sau Olandezi, atunci într'o luptă economică, cum este cea între țărăimea noastră și Jidanii cămătari, ar hotări litera legii. Dacă legea ar opri jefuirea țărănimii, cămătarii ar intra la pușcărie, iar în caz contrar țărani ar trebui să emigreze sau să muncească ca robi pe moșiile Jidanilor. Astfel se prezintă situația când în această luptă judecătorii sunt Jidani, iar legea lasă frâu liber exploatarei cămătarești, și altfel dacă judecătorii ar fi Români și ar găsi mijloace legale să pună frâu acestei exploatare.

Prin urmare Ministrul Justiției ar face bine să studieze mai deaproape această problemă și să vadă dacă nu e cazul să restabilească prestigiul magistraturii din Bucovina. Dacă și magistratura va ajunge un instrument în mâinile minoritarilor, Bucovina va deveni repede un cimitir al Românismului. Noi vom da atenție acestei probleme și vom analiza-o mai deaproape, căci ea a ajuns în Bucovina o problemă foarte delicată și complexă. Încrederea populației românești în „dreptatea“ judecătorilor a scăzut într'un mod îngrijitor și tot mai mult se înrădăcinează credința, că „măciuca“ singură mai poate face dreptate.

În mișcarea țăranilor din sudul Bucovinei trebuie să desprindem și acest element: slăbirea încrederii în justiție. Măsurile pentru îndreptarea răului nu trebuie să se limiteze la circulare teoretice, ci ele trebuie să schimbe spiritul judecătorilor. Și această schimbare nu poate rezulta decât dintr'o radicală schimbare a structurii „etnice“ și morale a corpului magistraților.

TRAIAN BRĂILEANU

Prof. univ. — Cernăuți.

Români!

Dacă voiți să vă luminați asupra primejdiei franc-masonice, citiți

„Buletinul
„ANTI-JUDEO-MASONIC“

Organ al institutului de cercetări judeo-masonice.

Str. CAROL Nr. 9.
BUCUREȘTI.

Conferință interzisă sub Guvernul „legalității“

Domnule Director,

Studentimea română creștină făgărășană din București și Cluj, Vă roagă să binevoiți a publica în ziarul D-Voastră următoarele :

Studentimea română creștină din Țara Făgărașului, a invitat pe D-nul Profesor Universitar I. C. Cătuneanu să conferențeze în capitala județului Făgăraș, în ziua de 7 Septembrie 1930. Împotriva Constituției și a oricărei legi, Prefectura județului a găsit de cuviință să oprească conferința în ultimul moment, împiedicând astfel venirea Profesorului Cătuneanu. O mare mulțime aștepta dimineața sosirea distinsului conferențiar. Au fost Români ce au străbătut zeci de kilometri, numai să aibă prilejul rar de a asculta cuvântul ilustrului profesor. Truda le-a fost zadarnică, căci în loc de conferință au găsit patrulă de jandarmi, circulând pe străzi. Toate acestea s'au întâmplat din cauza informațiilor tendențioase, pe care D-nul Prefect le-a primit dela șeful său de cabinet, Evreul Florescu(?), pretins student și Român, dar care nu poate dovedi prin nici un fel de act aceste două calități.

Protestăm cu legitimă indignare împotriva măsurii abuzive ce s'a luat, răpindu-ne astfel, rara ocaziune de a asculta o conferință de înaltă intelectualitate și vrem să știe și cei care nu știu că atunci când Profesorul I. C. Cătuneanu era oprit prin forță polițienească să țină la Făgăraș o conferință despre Kogălniceanu, la Galați aceeași forță polițienească susține pe trădătorul Stere să-și țină conferința despre: „Evreii în destinul omenirii“.

Domnului Profesor I. C. Cătuneanu îi exprimăm sincerul nostru regret pentru cele întâmplate și așteptăm alături de D-Sa vremuri când legile Țării vor fi egale pentru toți.

Primiți, Domnule Director, mulțumirile noastre și încredințarea deosebitei stime:

Făgăraș, 16 Septembrie 1930.

GH. CĂBUZ V. MATEIAS
Cluj. București.

Domniei-Sale Domnului
Director al revistei „Infrățirea
Românească“ CLUJ.

* * *

Studentimea română creștină din Țara Făgărașului, a expediat M. S. Regelui, cu ocazia interzicerii conferinței D-lui Profesor I. C. Cătuneanu, următoarea telegramă :

„Studentimea română creștină din Țara Făgărașului, împiedecată de a primi în mijlocul său pe Profesorul I. C. Cătuneanu, invitat pentru a conferența în ziua de 7 Septembrie, dorește dela Majestatea Sa întronarea domniei legilor pentru toți.

Sire. Vă urăm viață lungă și domnie rodnică.

Studentimea făgărășană“.

* * *

Iar Ministerului de Interne s'a trimis următorul protest:

„Domnule Ministru,

Studentimea română creștină din Țara Făgărașului, are onoarea a înainta Onor. Minister următorul

P R O T E S T :

Pe ziua de 7 Septembrie a. c. a fost invitat din partea studentimei făgărășene D-l Profesor I. C. Cătuneanu dela Universitatea din Cluj, pentru a ține o conferință în sala „Transilvania“ din orașul Făgăraș.

Procedând în acest chip, nu ne-am gândit că vom depăși cadrele legale. Distinsul Profesor I. C. Cătuneanu a ținut numeroase conferințe prin orașele ardelenne fără ca să fie împiedecat. Afară de aceasta, nu există text de lege care să împiedice ținerea unei conferințe, libertatea cuvântului fiind garantată de Constituție. Ori, Prefectura de Făgăraș, nesocotind aceste lucruri, a găsit cu cale să interzică conferința în ultimul moment, Sâmbătă 6 Septembrie, la ora 5 d. m. A doua zi la amiază, ni se comunică aprobarea conferinței din

partea Ministerului de Interne, tocmai atunci când se știa că Profesorul Cătuneanu nu mai poate veni. Felul acesta de a proceda a provocat o legitimă indignare în opinia publică din Făgăraș. Prefectura ia o măsură abuzivă, cu dela sine putere, pentru ca apoi ordinul său să fie anulat de Minister. Nu ne îndoim de buna credință a D-lui Prefect. Însă D-Sa a fost tendențios informat de către Șeful de cabinet al D-Sale, Evreul Florescu și de Poliția locală.

Domnule Ministru, studentimea făgărășană, lovită în sentimentele sale românești, alături de publicul românesc făgărășan,

1.) protestează cu tărie împotriva împiedicării acestei conferințe pasnice;

2.) protestează împotriva menținerii ca Șef de cabinet la o Prefectură de județ curat românesc, a unui Evreu ce se pretinde Român și student, dar care nu poate face dovada acestor două calități cu nici un fel de act;

3.) protestează împotriva măsurii abuzive a Domnului Polițai al orașului Făgăraș, care a pretins cheile unei săli particulare, „Transilvania“, în care urma să se țină conferința.

Domnule Ministru, nu prin astfel de măsuri se asigură respectul legilor și ordinea publică, într-o țară în care toate organizațiile ce privesc peste graniță au toate libertățile, iar Românii autohtoni sunt oprți în manifestările lor.

În așteptarea sancționării abuzurilor săvârșite cu această ocaziune și a intrării în legalitate, primiți, Vă rugăm, Domnule Ministru, asigurarea stimei noastre“.

Făgăraș, 16 Septembrie 1930.

Presedintele
Cercului stud. făgărășeni-București.
V. MATEIAN
— București. —
Presedintele
Cercului stud. făgărășeni-Cluj
GH. CĂBUZ
— Cluj. —

Numirea notarilor comunali români

Notarii comunali, prin punerea în aplicare a legii pentru organizarea administrației locale, devenind din funcționari de stat, conform art. 178 din această lege, urmează a fi numiți de consiliile comunale și confirmați de Directorul Ministerial.

În unele județe au și fost numiți toți notarii. În altele unde politica și de data aceasta și-a jucat rolul său, un mare număr de notari români stabili, definitivi, cu drepturi câștigate, cu un serviciu de 10—20 ani, nu au fost numiți fiind înlocuiți cu străini, în deo-

sebi Jidani și așa au rămas fără posturi, găsindu-se în cea mai neagră mizerie împreună cu familiile lor.

Este de menționat, că dintre notarii români, tocmai aceia nu au fost numiți cari și-au îndeplinit cu zel și conștiințiozitate, serviciul, având în vedere mai presus de toate interesele neamului românesc, fapt ce nu convenea dușmanilor neamului nostru.

Legiitorul legii administrative a uitat de soarta acestor slujbași, cari nefiind confirmați prin efectul legii, au rămas ca să fie apreciați de consiliile comunale compuse în mare parte din analfabeți și minoritari, cari nu știu și nici nu sunt capabili să aprecieze cunoștințele unui om cu calificarea notarului.

Din această cauză, o mare parte dintre cei mai vrednici notari români, cu o praxă îndelungată în cariera administrativă, au fost scoși în mod abuziv din posturile avute, fiind înlocuiți cu toți perciunații din care motiv administrația rurală a început să sufere fără ca cei în drept să intervină pentru înlăturarea acestui rău, care este în detrimentul administrației noastre comunale ce formează baza și fundamentul administrației și a statului.

Carul administrației a început să scârțâe.

Azi la admiterea în funcțiuni publice în loc să se pretindă calificare și cunoștințe profesionale, se examinează aportul politic adus de concurent.

În o atare situație nu ne vom mira dacă în curând toate funcțiunile publice vor fi ocupate de drojdia societății dându-se loc la fraude, distrugerea averilor publice și sicanarea populației.

Credem că ar trebui să se dea o mai mare importanță administrației țării din care trebuie scoși toți nechemafii și favoriții politici, cari nu întrunesc condițiunile de admisibilitate.

Numai când se va face o selecționare justă a corpului funcționăresc și vor fi înlăturați toți Jidanii din administrația țării, vom avea o administrație bună și un corp de funcționari disciplinați și bine salariați.

Până vor fi menținuți favorizații și perciunații, cari ocupă funcțiuni publice pentru distracție, iar nu pentru interesul serviciului, administrația țării noastre va suferi.

Credem că selecționarea funcționarilor publici este o datorie de căpetenie a actualului guvern, așa după cum și-a propus în opoziție, iar nu după cum procedează dela venirea la putere.

Cei ce se interesează de soarta administrației comunelor rurale să se coboare în mijlocul populației, dela care vor afla haosul ce dom-

nește în administrația noastră dela țară, unde primarii regimului și notarii jidani își fac de cap, fără a fi conturbați de nimeni.

Ministerul de Interne ar trebui să intervină pentru a salva ceea ce ar mai fi de salvat.

Vom mai reveni.

N. PĂTRUȚ PĂRĂUȚEANU.

Parlamentul fără cruce

In ședința Camerei dela 17 Maiu 1930, Dl. Ministru Madgearu răspunde profesorului deputat A. C. Cuza, — care susține pe bună dreptate că, religia Jidovilor este criminală, — următoarele:

„Atrag atenția biuroului Camerei, că chestiunea de doctrine religioase nu poate fi discutată în Parlament“ (aplauze).

Ei bine, aceasta mai mult ca ori-când, dovedește că Parlamentul este fără cruce, pornind a dovedi cu însași realitatea lucrurilor. Cine s'a dus vr'o dată în Parlament, nu numai că a rămas profund isbit de atmosfera plină de păgână trăire a parlamentarilor, dar nu a observat măcar un obiect prin care să se arate că Hristos sălășluște aci. Vei vedea chipuri cioplite de oameni muritori, — cari Dumnezeu știe cum le-a fost viața, — că stau agățați în perete ca să ne arate nouă, urmașilor, pe făuritorii de idealuri ai Românilor.

Dar, spre nenorocirea acestui popor, care a fost uitat tocmai în ceace a avut și va avea mai scump religia strămoșilor săi, a fost nu numai insultat prin viața de necreștini pe care mulți au dus-o, ci le-a fost, chiar nesocotită până la desființare, de idoleasca lor concepție, ce au avut-o, despre religia Românilor drept măritoare de răscărit.

Parlamentul este fără cruce și fără chipul Mântuitorului, isgonit de necredincioși și francmasoni. De vom cerceta compunerea mai a tuturor guvernelor perindate la cârma țării, vom găsi totdeauna oameni certați cu religia strămoșilor lor, deși poate la botez au fost scăldați cu asigurări de trăitori și apărători ai religiei creștine.

Aceasta e urmarea că, Dl. Madgearu dela banca ministerială spu-

ne: „nu trebuie să se discute despre religie“, cu aceasta dând apă la moara religiei Jidovilor, care a rămas criminală prin lupta pe care o duce de 1930 ani contra creștinismului, pe care îl consideră ca pe o sectă a Iudaismului. „Căbala“ iudaică e plină de dogme criminale, pe care un ministru „creștin“ o apără pentru că nu știe ce este, dându-ne spectacolul păgân de verificare a sufletului său. De i-am verifica pe toți aproape, i-am găsi înfrățiți cu sentimentele păgâne ale ministrului, căci vedem aplauzele majoritarilor, ce cred la fel, strângându-ne sufletul de durere când ne gândim că, printre ei sunt și preoți deputați, ce și-au uitat rolul ca oriunde ar fi, să-l apere pe Hristos și Biserica cea Sfântă a Sa.

Degeaba trec parlamentarii pe lângă Sf. Mitropolie, nici unul măcar, nu se gândește ca înainte de a vorbi în Parlament, să ceară ajutorul lui D-zeu, întru vindecarea nevoilor multe, pe care el (deputatul și senatorul) e sorocit să le înlăture prin bune legiuiri, făcute în spirit creștin, nu talmudic. Incă o dovadă că Parlamentul e fără cruce, dovedindu-se din ce în ce mai mult că, mai repede ar așeza pe frontispiciul lui steaua cu șase colțuri a lui Izrael, decât crucea Mântuitorului jertfit pe Golgota.

D-lor Miniștri și deputați, gândiți-vă că sunteți creștini mai întâi, apoi parlamentari, lăsând pe bunul și creștinul A. C. Cuza să lămurească pe deplin criminalitatea religiei jidovești, care se rezumă în dictonul: „Tob. șebegoim harog“, adică „pe cel mai bun dintre creștini, ucide-l“.

Diacon I. Popescu-Mozăceni
— București. —

Cu ocazia Congresului Uniunii Femeilor Române

Congresul Uniunii Femeilor Române s'a ținut anul acesta în Țara moților cu ocazia jubileului de 50 ani al Reuniunii Femeilor Române din Abrud, înființată de marele patriote *Ana Gal* și *Ana Filip*.

Distinsa Doamnă *Borza*, președinta acestei vechi Societăți abrudene, împreună cu comitetul, a organizat admirabil Congresul, învingând toate greutățile ce li s'au pus în cale, așa fel că toate delegatele diferitelor societăți din țară, au fost primite și găzduite cu inima deschisă și cu dragostea de soră.

Reuniunea Femeilor Creștine din Cluj a fost reprezentată prin dna *Elena Popp Hossu Longin* de Băsești, președintă de onoare, prin dna *Maria Barițiu*, *Ida Breban* și subsemnata.

Cu acest prilej am putut constata, cu multă bucurie, că în toată țara cele 100 de societăți feminine federate în Uniune, muncesc în mod pozitiv și dau rezultate admirabile în raport cu criza morală și materială în care ne zbatem, fiindcă această muncă e depusă cu plăcere și izvorește din dorința de a ușura suferința și amarul celor fără de putere și fără stăruinți și care totuși merită toată atenția.

Acțiunea femeiei neînrolată în partidele politice, în vremurile acestea grele, e salutară, oricât de modestă ar fi; la ea se constată idealism și dorința de a apăra sufletul, trupul și moralul.

Ce va fi însă atunci când și femeile vor fi înrolate în partidele politice? Va crește răul, se va mări masa parazitărilor și pacostea va crește pe capul țării.

De aceea am susținut, totdeauna, cu toată energia, ca femeia având numai drepturi administrative să rămână grupată într'o grupare feminină, care ca grupare să se alăture la persoanele, ce luptă pentru realizarea unor fapte spre folosul comunei ori a județului în care locuiesc. Am vorbit cu persoane foarte distinse din Abrud dotate cu o cultură și educație remarcabilă și mi-au confirmat că din cauza politice, acele câteva familii mai răsărite din Abrud, au ajuns să se urască de moarte.

*

În programul Congresului se

prevedea și vizitarea diferitelor instituții, între cari remarc *Scoala Normală de Învățători*. În față o grădină superbă, animale selbatice adăpostite în cuști de lemn ori de fier — material didactic pentru zoologie —; în interiorul clădirii spațioase, admirabil aranjate, în dulapuri de sticlă, mineralele aflătoare atât în Munții Apuseni, cât și în alte părți ale României; apoi un muzeu istoric emoționant, ce conține diferite obiecte de ale lui Avram Iancu și altele din istoria martirilor neamului; o colecție de diferite specii și culori de marmură, ce se află în munții noștri.

Intreaga această organizație se datorește agerului și distinsului director al Școlii Normale dl *Micu*, care cu drept cuvânt merită cea mai mare admirație și servește de exemplu.

Școala Normală însă este desființată și înlocuită cu un gimnaziu cu 3 clase și ca culme, acest institut românesc se transferă la Târgul-Mureș sub formă de clase paralele la Școala Normală de acolo.

Indignate de această veste, ridicăm aceasta chestiune în Congres și obținem promisiunea dela dl. Director Ministerial al Ardealului și dela Președintele Camerei, ca și pe mai departe, Școala Normală din Abrud, să rămână aici, spre luminarea Moților. Notez că școala are și clădire proprie, pentru internat și 120 de burse.

Tot în acest edificiu al Școlii Normale de Învățători este reprezentat în miniatură și modul scoaterii aurului și curățirea lui.

*

Minerii din Țara Moților se plâng că statul nu-i ajută prin împrumuturi cu procente mici, ca să poată perfecționa metodele de curățirea aurului și praful de pușcă; materia explosibilă cu care lucrează s'a scumpit enorm.

Prin mijloacele moderne de extragere a aurului acesta iese foarte curat și nu se pierde nimic din el. Se face și economie cu materialul ce se întrebuintează pentru adunarea aurului, care este argintul viu.

Pentru aceste instalații ar fi nevoie de 50,000.000 lei, cari dacă

ar fi dați cu amortizare, prin ajutorul Statului — banca noastră națională și-ar reface stocul metallic, valuta ar crește și nu am mai avea nevoie să ne umilim și să vindem la străini toate veniturile Statului.

La *Roșia*, dacă fiecare nucleu înjghebat ar fi ajutat cu 20—30.000 lei, s'ar putea și intensifica producția aurului, și-ar putea avea de lucru și oamenii care astăzi ne având unde munci emigrează în alte țări.

Dl. *Dr. Ciobanu* din Timișoara, originar dela *Roșia*, a promis în plin Congres că va ajuta cu cea sumă pe băesi, dacă Statul îi ignorează și nu le vine în ajutor.

Dacă politicianii noștri ar fi animați de dorința de a face bine și de a îndrepta mizeria în care se zbate muncitorul român dela sate, atunci ei ar cutreera România în lung și în lat, ar analiza și studia nevoile și ar găsi mijloacele de îndreptare pentru fiecare regiune. Dar spre marea durere, miniștrii și tot angrenajul politic, se mărginesc să stea la birouri, să primească vizitele partizanilor lor politici, să le asculte pretențiunile de cele mai multe ori nejuste și să le aducă la îndeplinire în raport cu rolul și rangul ce-l are în partid.

La *Câmpeni*, 20 km. de Abrud, este o fabrică de jucării înzestrată cu fel de fel de unelte; au și motor Diesel. Spre marea noastră mirare constatăm că și această școală este desființată și în locul ei va fi înființată o lăptărie — la un loc unde nu este destulă pășune.

Fiul de Moț prin ereditate are dexteritatea lucrului lemnului, deci este cum nu se poate mai bine plasat acest atelier. Am rămas surprinsă de lucrurile în adevăr artistice care se lucrează în această școală.

Sotia directorului diplomată dela Paris, în lucrarea pielei, metalului și lemnului, cu un mare gust artistic, ne-a povestit că din nimic au înființat acest frumos atelier, pe care azi statul îl desființează.

Dece? are vre-un sens să strici, tot ce e bun, dela locul lui și să nu pui nimic în loc?

*

Societatea „*Reuniunea Femeilor Creștine*” din Cluj, afară de acțiunea sa filantropică și Națională prezentată în raportul anual, s'a preocupat în cursul anului și de următoarele chestiuni:

Inactivarea Fundațiunei defuncțelor Ioana Bădilă și Ioana Moldovanu, apoi de soarta urmașilor victimelor luptelor pentru Unire din Transilvania; chestia unui monument pentru eroinele și martirele neamului, nutrit de Societatea Surorilor de Crucea Albă din Cluj; în urmă de dureroasa chestiune a lentei agonii ce amenință Țara Moților atât la Someș, la Criș, cât și pe Arieș.

Găsind că aceste chestiuni sunt vrednice de adeviziunea tuturor femeilor române întrunite, Soc. Reuniunea Femeilor Creștine din Cluj, roagă Congresul să binevoiască a vota și următoarele puncte în moțiune:

1. Congresul roagă Asociația pentru literatura și cultura poporului român, ca în sensul testamentelor marelor fondatoare Ioana Bădilă născută Moldovanu și a mamei sale Ioana Moldovanu născută Farcaș, ambele de obârșie din Țara Moților să se inactiveze fundațiunea întru memoria lui Dumitru Moldovan, prin întemeierea unui Internat pentru Studenții români din Cluj, folosindu-se pentru acest scop terenurile de care dispune „Astra” în Cluj, pe temeiul fundațiunii Ion Petran, destinat tot pentru studenți, în Strada Bisericii Ortodoxe, în apropierea Universității.

2. Congresul hotărăște să vină în ajutorul urmașilor martirilor din Țara Moților, și mai ales a celor 40 de Moți și 4 Moțoaice arși pe rug la 8 Noembrie 1918 cu prilejul Revoluției din Transilvania, pentru Unire, precum și a familiei Preotului asasinat din Criștiș, Ioan Opriș, în 3 Noembrie 1918. Congresul Uniunii primește încredințarea de a apela și la guvern și la colecta publică, pentru constituirea unui fond apreciabil.

3. Uniunea să binevoiască a satala prin Congresul său inițiativa Societății Cumuna Surorilor de Crucea Albă din Cluj, pentru ridicarea unui monument eroinei Pelagia Roșu din Țara Moților, martirei Elena Hotăran din Siria și eroinei Ecaterina Theodoroiu din Oltenia.

Pentru a manifesta unirea sufletească a tuturor Românilor și admirația posterității față de Eroinele și Martirele Neamului din toate colțurile Țării Românești, unită pe veci, încheată și cu sângele femeilor române, Uniunea încredințează Comitetul de a veni în acest scop în ajutorul Societății Surorilor de Crucea Albă din Cluj.

4. Congresul așteaptă dela toate guvernele Țării Românești să salveze printr'un sistem bugetar potrivit, economic, cultural, filantropic și administrativ — din lentă agonie, întreaga Țara Moților și să sprijine efectiv revendicațiunile formulate de Frăția de Cruce din Țara Moților, executând în același timp programul votat de guvern în 1927 adaptându-l și întregindu-l referitor la toate problemele arzătoare ale existenței Moților.

* * *

Iar Frăția de cruce din Țara Moților, a înaintat următoarea adresă:
„Venerată Doamnă Prezidentă de Onoare,

Străvechiul nostru legământ, din care altă dată făceau parte nemuritorii noștri, Horia și Iancu, cu soții lor, Căpitani, Prefecții și Tribunii, reorganizându-se Vă proclamăm:

Prezidentă de Onoare a Frăției de Cruce din Țara Moților și apelează cu devotament la prețiosul Dr., concurs pentru salvarea Țării Moților, unde Uniunea Femeilor Române, ce conduceți atât de luminat și patriotic, își ține Congresul.

Consiliul nostru suprem a hotărât să-și manifesteze via sa satisfacțiune, pentru că Vă faceți dorita intrare în colțul nostru de Țară, leagănul conștiinței naționale dinamice din Ardeal, acoperit de sânge, foc și lacrimi în trecut, și brăzdat de suferințe fără sfârșit și în epoca de față a Sfintei Uniri, pentru care a luptat cu eroii și martirii săi în frunte cu cei patruzeci de Moți și patru Moțoaice, arși pe rug la Belș, în 8 Noembrie 1918, urmând cortegiul lor sinistru Dna

Elena Dr. Hotăranu cu soții și soarele sale, trecuți la veșnicie, între chinuri.

Toată Țara Moților așteaptă cu înfrigurare dreptate și înțelegere dela România Mare, întregită și cu sângele și cu pilda Moților.

În acest înțeles salutând Congresul din inimile noastre credincioase, Vă exprimăm caldă noastră recunoștință, pentru constantul interes ce ați manifestat față de Țara Moților și pentru contribuția ce ne-ați dat cu largă inimă românească, mai pe urmă ajutându-ne în lupta pentru revendicarea Spitalului Crucei Roșii Maghiare din Cluj, ca spital destinat de M. S. Regina Maria Mărita noastră Protectoare, în favorul Țării Moților, cea mai părăsită sub raportul asistenței sociale a I. O. V., bantuiți de mizerie și boli constituționale.

Apelăm să roștiți eloquentul Domniei Voastre cuvânt, ce a făcut să vibreze întotdeauna sufletele românești, și să binevoiți a determina votarea unei moțiuni pentru Țara Moților amenințată de primejdia unei lente agonii. Umbrele eroinelor și martirelor dela Mărișel, Bucium, După piatră și Belș în frunte cu Pelagia Roșu, Vă privesc și așteaptă.

Primiți Vă rugăm asigurarea profundului nostru devotament.

În numele Consiliului Suprem.

Tribun:

Prim Președinte.

(s. s.) Dr. Amos Frâncu.

Secretar general:

(s. s.) Dr. Virgil E. Șortan.

Și totuși în moțiune, cu toate că s'a cerut înzistent, nu s'a introdus.

Dr. ELENA BRATU.

— Cluj. —

† Părintele Valeriu Petru Maior

Nu vremurile sunt sub om, ci bietul om e sub vremuri. Câtă dreptate avea cronicarul!

În noianul luptelor politice de astăzi, rar de mai găsești un suflet idealist, care să privească, cu obiectivitate, nesfârșitele frământări dela noi, fără să fie tentat de șansele unei rapide îmbogățiri sau măririi.

Un asfel de suflet a fost Părintele VALERIU PETRU MAIOR. Urmaș al unei familii, care printre rudele ascendente numără și pe istoricul al cărui nume îl poartă, preotul Valeriu Petru Maior a înțeles să-și facă

datoria de adevărat Român, și în afară de biserică. Venit abia de trei ani în comuna Lăscud, jud. Târnava-mică, unde erau unele neînțelegeri de ordin material cu privire la parohie, preotul după ce a liniștit totul, s'a gândit să dea sfaturi poporenilor săi și în domeniul politic. Acum sunt câteva săptămâni, într'o Duminecă, și-a adunat poporeni și împreună cu un student din comună, au înființat organizația „cuzistă”, (între primele în Târnava-mică), în care s'au înscris aproape toți sătenii.

Deși bolnav, s'a gândit să facă o intensă propagandă prin comunele învecinate, să arate poporului adevărul, cum spune.

Cât de convins a fost asupra ideilor L. A. N. C., poate dovedi următorul fapt: pe când era bolnav l-am cercetat; într'o cli-pă de luciditate m'a recunoscut; primul cuvânt i-a fost: „cum stăm cu cuzismul“?

A murit în 13 Septembrie în Tg-Mureș, unde a și fost înmormântat, petrecut la groapă de îndurerata-i familie, rude și săteni.

Poporenii din Lăscud, dîmpreună cu toți luptătorii naționalisti-creștini, îi aduc și pe această cale ultimul salut. Fie-i tărâna ușoară!

T. VLAD.

— Târnavă mică. —

Un document senzațional

Jidanii între ei

Chestia jurământului fals depus de Jidani în fața autorităților creștine

Reproducem mai jos următoarele plângere:

„Către Onoratul

**PARCHET AL TRIBUNALULUI
LUI**

CLUJ.

DENUNȚ PENAL.

Inaintat de:

ISAC BERGFELD dom. în Cluj, Piața Abatoriu, repr. prin Dr. Cornel Anca și Ioan Muică avocat din Cluj.

Acuzaților:

- 1.) ACHIBA GLASNER, dom. Cluj.
- 2.) NAGYFALUDI SANDOR.
- 3.) STEIN ABRAHAM MOISE.
- 4.) ROTTER HASCHEL.
- 5.) IZSAK SIMON dom. în Cluj.

Pentru crimele prev. în art. 215 —222 C. P.

„Onorat Parchet,

„In ziarul „Déli Hirlap“, apărut în Cluj, am publicat o serie întreagă de articole prin cari am arătat faptele condamnabile ale acuzatului *Akiba Glasner* prim-rabinul ortodox din Cluj, și a complicilor lui, însă fiind publicat în limba maghiară, a trecut neobservat de D-voastră și cred că din acest motiv nu V'ați sesizat din oficiu, cum însă prin aceste fapte am fost prejudiciat foarte grav, sunt silit a mă adresa D-Voastră prin acest

DENUNȚ PENAL

„In contra lui *Akiba Glasner* prim-rabin ortodox din Cluj, *Stein Abraham* sub-rabin sefard dom, în Cluj, Piața Mihai Viteazul 14, *Nagyfaludi Sándor* Cluj, Piața Mihai Viteazul 30, *Haschel Rotter* la Fabrica de spirt „Hirsch“ din Calea Traian și *Izsak Simon* dom. în Cluj Str. Macelarilor No. 3, pentru crimele de mărturie mincinoasă și agent provocator la aceasta, prev. și pen. de art. 215 și urm. 222 al. II. din codul penal Ard., comise în următorul mod:

„Subsemnatul am fost reprezentat de *Dr. Emil Jakobi* în mai multe cauze, iar când i-am cerut desocotirea, n'a vrut să mi-o facă. In urma acestora i-am scris o scrisoare și l-am tras la răspundere. Pe baza acestei scrisori, pe care a tradus-o fals, m'a dat în judecată pentru calomnie, însă am fost achitat. Pentru a se vedea în amănunt această afacere, alătur ziarul din 20 Mai 1930.

„Pentru evitarea unui proces, l-am chemat în fața unei Judecătoria de arbitrii, compusă din *Akiba Glasner* președinte, *Dr. Hugo Roth* și *Fried Lazar* rabin ca arbitrii. In cursul procesului s'a dispus ascultarea mea sub jurământ, fără a se lua la Proces-Verbal, iar pe când s'a luat la cuprins, în scris, de către Dl. *Akiba Glasner*, era vorba ca *Dr. Jakobi* să se asculte sub jurământ, deși era evident că se cerea jurământul lui asupra unei împrejurări mincinoase. *Fried Lazar* n'a vrut să semneze procesul verbal falsificat, din motivul. că era de părere că nu este admisibil să i se ia jurământul numai atunci când este evident

că va jura fals, nici chiar unui Evreu, în fața instanțelor judiciare creștine. Deși acuzatul *Akiba Glasner* era de părere și propagă și azi între Evrei că jurământul din fața instanțelor creștine nu obligă, și chiar fals fiind, nu-i păcat.

„In urma acestei chestiuni s'a iscat un conflict religios între *Akiba Glasner* și *Fried Lazar*, asupra temei, dacă este păcat sau nu jurământul mincinos făcut de un Evreu, în fața instanțelor creștine sau nu este păcat, conflict ce a fost supus unei comisii compusă din trei rabini și anume *Kahan Leit* rabin în Apahida, *Rosner Jehnde* prim-rabin din Secueni, jud. Bihor și *H. Kinstlicher* prim-rabin din Sibiu, care comisiune a dat dreptul lui *Lazar Fried* că da, că este păcat jurământul mincinos depus de Evreu chiar și în fața instanțelor creștine. Ca dovadă prezint sentința și comentarul. Cu toate acestea *Akiba Glasner* continuă propagarea în sensul că nu este păcat jurământul fals depus de un Evreu în fața instanțelor creștine. Și pentru a-și putea susține mai departe teza, a falsificat sentința în urma căruia fapt a fost nevoită comisiunea de Rabini să dea comentarul alăturat, prin care desminte pe Prea Sfinția Sa Prim-rabin *Akiba Glasner*, deoarece sentința primă care nu vroia să compromită tagma Rabinilor, era făcută în termeni obscuri; chiar la rugămintea acuzatului. Iată la ce este capabil un prim-rabin. Ca dovadă, cer ascultarea celor trei rabini susarătați, care au format comisiunea de rabini pentru deciderea conflictului dintre acuzat și *Fried Lazar*.

2.) Nici după acest comentor care a luminat pe deplin conflictul religios dând dreptate lui *Fried Lazar*, că adevărat jurământul mincinos este păcat și în cazul că a fost depus în fața unei instanțe creștine, *Glasner Akiba* n'a încetat să propage și să instige pe Evrei a jura strâmb în fața instanțelor creștine. Ca dovadă predau următoarele:

„In urma unei afaceri cu lemne, am avut un proces cu acuzatul *Simon Izsak* dom. în Cluj, str. Macelarilor No. 3 pentru 10.000 lei cap. și acc. Conform religiei noastre l-am chemat în fața unei comisii de arbitri compusă din rabinul *Stein Abraham* dom. în Cluj, Piața Mihai Viteazul No. 14, *Rozenberg Lazar* și *Schmil Mar-*

morostein, arbitri în fața cărora am câștigat procesul, iar *Izsak Simon* s'a obligat că îmi va plăti suma de 10.000 lei. Drept plată acest *Izsak Simon* mi-a cesionat o creanță, ce afirmative avea el față de *Rozemblatt Simion* cumnatul său. În fine eu fiind dator lui *Rozemblatt Simion*, urma să compensăm creanțele.

„De fapt însă *Rozemblatt* nu era dator lui *Izsak Simon* cu nimic și astfel l-am chemat din nou în fața unei comisii pe *Izsak Simon* pentru că m'a înșelat și nu mi-a plătit. Membrii comisiei de arbitri erau *Akiba Glasner*, *Nándor Nagyfaludi* și *Haschel Rotter*, toți trei acuzați. În fața acestui comisii noi, *Izsak* s'a apărat din nou cu totul altfel de cum se apăraseră în fața primei comisii, și în urma acestora, s'a hotărât ascultarea sub jurământ alui *Izsak Simon*, sau într-un cântărilor accepta să se dovedească afirmațiunile ce le făcuse. Cu toate acestea acest pârât *Izsak Simon*, nici nu a jurat și nici nu a dovedit nimic, dar nu s'a mai prezentat la comisie și astfel comisia m'a îndrumat la procesul ordinar din fața instanțelor creștine. Am pus în curgere acest proces în fața Judecătoriei de Ocol Urbană Cluj însă nefiind nici eu de față nici reprezentantul meu *Dr. Caba Vasile*, am pierdut procesul din motivul că *toți martorii ascultați au depus fals, iar pârâtul Izsak Simion a și jurat fals.*

„Martorii au fost *Akiba Glasner*, *Nagyfaludi Nandor* și *Rotter Haschel*.

„Procesul azi se află în fața Onoratului Tribunal Cluj sub No. 736—1929 S. II, în curs de judecată. Ascultat fiind în fața Tribunalului, *Stein Abraham* sub-rabin, a depus și el fals, spunând că în procesul desfășurat de el ca președinte, am pierdut eu. Ca dovadă că a depus fals prezint în traducere scrisoarea lui *Stein Abraham*, prin care dovedește că am câștigat procesul față de *Izsak Simon*. Totodată prezint scrisoarea arbitrilor *Rozemberg Lazar* și cer ascultarea lui ca martor și că în urma acestui câștig de cauză *Izsak Simion* s'a obligat la plată respective mi-a cesionat creanța sa față de cumnatul său *Rozemblatt Simion*.

„În acest proces toți acuzații au depus fals.

„Față de depozitia lui *Glasner*, *Nagyfaludi* și *Haschel Rotter* și *Izsak Simion*, care a și jurat, pre-

zint în traducere, deciziunea comisiei de arbitri, compusă din acești acuzați, semnată de ei, și din care se poate constata că au depus fals.

„De altfel din scrisorile acuzațului *Stein Abraham* alăturate în copie, rezultă că m'a amenințat înainte, că va depune fals“.

„Pentru a se putea descoperi adevărul adevărat, în această cauză și ținând seama de faptul că în urma propagandei nefaste, martorii *Evrei*, fără nici o muștrare de conștiință jură fals, în baza art. 22 din Constituție

cu Onoare Vă rog, ca martorii să fie ascultați sub jurământ conform prescripțiunii religiei lor, deci martorii Evrei rog să fie ascultați în fața sfintei Thore cu prescripțiunile jurământului sever îmbrăcați în haină de mort.

„Având în vedere că este de interes obștesc și de ordine publică, de a se pune capăt sistemului nenorocit de a se jura mincinos, cererea mea de ase proceda după prescripțiunile religioase la luarea jurământului, cred că este și legală și bine motivată, în deosebire din motivul că Constituția fiind obligatoare pe întreaga țară procesul nu poate împiedeca interpretarea aceasta de a se aplica art. 22 pentru descoperirea adevărului.

„3.) Având în vedere că subsemnatul nu am vrut să cedez în fața teroarei ce au încercat să-mi facă acuzații, de un timp mai îndelungat, am fost pus sub un boicot religios, la început secret, mai pe urmă pe față. Până se ținea acest boicot în secret, am fost acuzat că în timpul războiului, eu ca spion

român, am tradat pe un general Evreu, care a fost arestat de Români. După ce însă am observat că nu mai cumpără deloc mine nici un Evreu nimic și am aflat că sunt boicotat, am scos o broșură în care am arătat motivul adevărat pentru care acuzațul *Akiba Glasner* mă boicotează.

„După scoaterea acestei broșuri și dușmanii mei au ieșit la iveală și au publicat la toate sinagoge, în ziarul *Ujkelet* etc., că sunt exclus din toate comunitățile religioase, nu mai am dreptul nici a mă ruga lui Dumnezeu și nici după moarte nu pot fi înmormântat după ritul meu evreesc. Nici un Evreu nu poate cumpăra deloc mine nimic, nu poate avea cu mine nici o afacere.

„Prin acest boicot am fost și sunt complet distrus și moralicește și materialicește. Din acest motiv mi-am pierdut și existența materială, fiind calomniat, că sunt un trădător al Evreimei, și că asi fi cel mai periculos renegat ce există vre-odată.

„Pentru pagubele ce am suferit în urma propagandei acuzațiilor și a boicotului, mă constituiesc parte civilă cu o pagubă morală și materială de 2.000.000 lei.

„Rog deci a dispune deschiderea acțiunii publice în contra acuzațiilor, rog a-i trimite în fața Onoratului Tribunal pentru a fi judecați aplicându-li-se pedeapsa cuvenită și obligându-i la plata daunei ce am suferit în sumă de 2.000.000 lei.

Cu stimă.....“

„Naționalitatea Basarabeană“

În Bălți un mediu din cale afară de ticălos. Nu numai din cauza neglijării orașului, de către edili, și a numărului mare de Evrei, cărora știut este că nu le place curățenia, dar și din alte pricini de natură mai mult sufletească. — poate nu exagerez, afirmând că orașul Bălți, pute ca un hoit în descompunere. Fermentul nenorocit, care ajută acestei descompuneri, e politica.

Politica ne-a destrămat rău, și în loc de a cimenta unirea dintre frați, ne-a desbinat. Evreii însă, indiferent de partidul din care fac parte, merg toți solidari și isbâdesc în toate. E destul să vrea unul ceva și pe dată e și făcut. Nu e

mai puțin adevărat, că în acțiunea lor sunt ajutați mai cu osebire de unii dintre ai noștri.

Ca să înțelegem ce-am făcut noi, în aști 12 ani, în provincia dintre Prut și Nistru, și cum am consolidat unirea, e destul să spunem că avem azi aici o nouă naționalitate sui generis: Naționalitatea Basarabeană.

Chiar și Popa B. I. dela Glodeni, cași prietenul N. Banbătrân dela Bolotina, cari pe vremea Rușilor, primeau clandestin „Albina“, „Neamul Românesc“ și „Universul“ și nu se șiau a se declara Români neaoși, astăzi spun că sunt Basarabeni; ocolesc până și cuvântul de Moldoveni.

Iată pricopseala noastră în Basarabia după 12 ani sau mai bine zis rezultatul „politicii” noastre în Basarabia dela 1918, până azi.

Ne paște o cumplită nenorocire și nu știm dacă mai avem timp, ca s'o putem înlătura.

DIN BĂLȚI.

Clasă cu perciuni

Întâmplător am vizitat școala din comuna de reședință a plasei, C.-Mănăștur, condusă de un prea stimat învățător, a cărui activitate, intra și extrașcolară nu lasă nimic de dorit.

În preocuparea, dusă la exces, de a da clasei un aspect adecuat principiilor morale, estetice și pedagogice a pierdut din vedere un amănunt, — perciunii Jidanilor — în aparență de mică importanță, dar în realitate de o însemnătate capitală, fiindcă împiedică asigurarea unei vederi estetice de ansamblu, și compromite orice străduință în această direcție.

Așa cum se prezintă clasa, compusă din elevi români și țunși cuviincios și Jidanii cu perciuni de o palmă, unsuroși și obraznic fluturați pe lângă tabloul lui Stefan cel Mare, îți face impresia că te găsești în vreun ghetto, unde, prin

indulgența Jidanilor au fost primiți și câțiva Români. Mai trebuie un Chinez cu coada pe spate, un Tătar cu smocul de păr lăsat pe frunte, ca să dispui de un conglomerat social animat de cele mai recente teorii democratice.

Nici un argument, nu văd, care să mă scoată din nedumerire și iată de ce: Minoritatea trebuie să se întegreze majorității, lăsând la o parte, cu excepția fondului principal, practici rituale cu caracter regional; în Muntenia și Oltenia Jidanii nu au perciuni.

Disciplina militară, — ca să nu amintesc decât de ea, — a înțeles, că, e o necesitate estetică, morală și igienică, curățirea perciunilor, și în consecință a înscris-o fără nici un inconvenient, între obligațiile necesare.

N. IUGA.

— Satu mare. —

Din Memoriul relativ la stingerea datoriilor către bănci, bancheri și cămătari și prevenirea datoriilor în viitor, înaintat Majestății Sale Regelui, de Colonel I. Niculcea.

Măsuri pentru stingerea datoriilor

Nu poate fi vorba de plata datoriilor, căci plata după concepția actuală implică în sine ideea de procent, ceea ce ar fi o imposibilitate să se admită, când procente peste procente s'au adăugat la capitalurile împrumutate și cari ating azi cifre fantastice, peste 120 miliarde. Punând însă chestia *stingerii datoriilor*, atunci ideea de procent e înlăturată. Ideea stingerii datoriilor, nu e nouă, s'a aplicat pe timpul Romanilor. I. Cezar a desființat complect dobânda, iar sub Octavian August s'au făcut legi speciale pentru stingerea datoriilor.

Keines, marele financiar de azi, preconizează stingerea datoriilor de războiu, prin renunțarea integrală la plata acestor datorii.

Noi cerem stingerea datoriilor, plătind capitalul, dar fără procente.

Pentru a atinge acest scop, fără

ca leza legile în vigoare, ne servim de următoarele principii, recunoscute ca drepte:

1.) *Datoriile făcute după războiu sunt consecințele războiului.* Ele au fost făcute prin împrumuturi la bănci, bancheri și cămătari, cu scopul de a reface gospodăriile stricate de războiu și de a face față nevoilor economice rezultate după războiu. Aplicarea acestui principiu e îndreptătită, căci după cum s'a aplicat după războiu principiuul *„Instrumentul de muncă în mâna celui ce muncește”* și s'a dat pământul boerilor la țărani, tot așa trebuie să se aplice și principiuul *„Instrumentul de schimb adică banul, la îndemâna muncitorilor”*, ca auxiliar al celui de mai sus. După cum s'a plătit pământurile la boeri fără a li se mai plăti arenda, tot așa se vor plăti capitalurile la bănci, bancheri și cămătari fără a li se mai plăti arenda acestor

capitaluri, adică procentul.

Adică de ce numai foștii proprietari să plătească gloaba războiului și capitaliștii nu? E o chestie de echitate și dreptate socială, căci cei ce datorează azi sunt în marea lor majoritate țărani, cari au făcut războiul real, deci și-au dat din plin obolul lor, să-l deie și capitaliștii azi.

2.) *Retroactivitatea.* După cum pământurile boerilor au fost date țăranilor imediat după războiu, tot așa și încetarea plății procentelor se va face începând imediat de după războiu.

Principiul retroactivității trebuie prevăzut neapărat în legea de stingerea datoriilor, dacă nu dela războiu, cel puțin cu 3 ani în urmă, de când criza s'a accentuat și ar fi o crimă, dacă retroactivitatea legii nu s'ar întinde măcar până la 1 Ianuarie 1929, dată de când dobânzile au crescut vertiginos, luând datornicului bucățica dela gură.

3.) *Timpul necesar refacerii.* Spre a se putea face plata capitalului se cere un răgaz, să mai răsuflă bietul datornic și în care timp să se refacă. S'a admis băncilor, bancherilor și cămătarilor *concordatul preventiv*, principiu pus în aplicare la noi, de ce nu s'ar aplica acest principiu și pentru plata datoriilor țăranimii și a tuturor datornicilor către bănci bancheri și cămătari. Adică de ce ei ca paraziți să fie favorizați, iar păturei productive să nu i se aplice același principiu?

Pământurile luate dela boeri și date țăranilor se plătesc în 25 ani. Noi nu cerem 25 ani ca să plătim datoriile, cerem numai 3 ani și mai cerem să ne lase un răgaz de 3 ani și apoi să plătim capitalurile împrumutate în care timp noi ne preparăm pentru plată. În felul acesta dăm datornicului posibilitatea de a-și reface gospodăria și de a se chivernisi pentru plata capitalului. În nici un caz răgazul nu va fi mai mic de 3 ani, căci în acest timp omul își crește 2 viței, pe cari făcându-i boi și vânzându-i după 3 ani, plătește prima rată a datoriei *din câștig*, nu-și atacă capitalul, nu-și vinde gospodăria ca să plătească, și asta-i de seamă, lucru pe care politicianii nu-l înțeleg. Tot așa anul al 2-lea, omul crește câteva mielușele și anul al 3-lea la fel câțiva godaci și își plătește astfel datoria pe nesimțite din câștig. Dacă nu-i dăm acest timp de răgaz, el nu va putea plăti și procente se vor adu-

na mereu la capital, sau în cel mai fericit caz se vor plăti ele, dar capitalul va rămâne și atunci ne vom transforma în robi pe vecie a cămătarilor.

4.) *Plata capitalului în rate anuale.* Numărul ratelor anuale pentru plata capitalurilor împrumutate nu va fi mai mic de 3, pentru motivul arătat mai sus, spre a nu forța pe datornic să-și vândă averea productivă și astfel să-și strice din nou gospodăria refăcută cu atâta greutate, spre a-și putea plăti datoria într'un singur an, deci: *plata datoriilor către bănci, bancheri și cămătari să se facă începând peste 3 ani și în 3 rate anuale, fără procente.*

5.) *Principiul plății în natură.* Dacă datornicul voește să plătească în natură integral sau în parte și imediat capitalul stabilit prin legea stingerii datoriilor și după principiile de mai sus, poate să o facă, băncile, bancherii și cămătarii să fie obligați a primi plata în natură, indicată de datornic (pământ case, pădure, vii etc.), căci a nu voi să primească plata

în natură, înseamnă că averile reale sunt desconsiderate de ei, ceea ce e un non-sens și un prejudiciu adus producătorului și posesorului de averi reale. În acest caz prețul vânzării va fi cel de azi, care nici într'un caz nu va fi inferior prețului din 1925. În felul acesta scapă datornicul imediat, după principiul popular „*taie poala și fugi*”.

Dacă nu se admit principiile dela 3 și 4, ceea ce ar fi foarte rău, să se admită negreșit principiul dela Nrul 5 *nemodificat*. Admițându-se 3 și 4, să se admită neapărat și 5, pentru complectare.

Dacă se admite numai principiul dela 5, fără 3 și 4, datornicii își înstrăinează o parte din avere și pământurile, ceea ce ar fi contrar principiului exproprierii, deci *nimerit și bun va fi, când se vor admite toate cele 5 principii de mai sus.*

Colonel în rezervă I. NECULCEA
— inginer agr., fost conferențiar
universitar, azi în închisoarea
Cernăuți. —

Din Programul partidului antisemit al lui Hitler, din Germania

„Cetățean al statului este numai acela care aparține poporului. Aparține poporului numai acela care este de sânge german, fără considerația de convingere: prin urmare nici un Evreu nu poate fi membru al poporului. Cel ce nu e cetățean poate numai să trăiască în Germania ca oaspete și trebuie să fie trecut sub legislația privind pe străini. Dreptul de a decide asupra conducerii și legislației statului aparține numai cetățeanului. Prin urmare, cerem ca toate posturile publice de orice categorie (ale Reichului, ale statelor sau ale comunelor), să fie încredințate numai unui cetățean.

Combatem sistemul parlamentar corupător, care atribuie locurile după considerațiunile partidelor fără preocupare de caracter și de capacitate. Cerem ca statul să se oblige a îngriji, în prima linie, de posibilitățile de achiziție și de viață ale cetățenilor. Când n'ai puțința de a hrăni toată populația statului, străinii trebuie să fie expulzați. Orice imigrație suplimentară de ne-germani trebuie să fie interzisă.

Cerem ca toți ne-germanii insta-

triva interesului general, ei să se exercite în interesul general. Ablați în Germania dela 2 August 1914 să fie constrânși a părăsi Reichul. Toți cetățenii trebuie să aibă aceleaș drepturi și îndatoriri. Cea dintâi datorie a cetățeanului trebuie să fie aceea de a munci intelectual sau manual. Activitatea fiecăruia nu trebuie să stea împotriva veniturilor fără efort și grijă. Suprimarea servitutei ipotecilor.

Pe temeiul imenselor jertfe de bunuri și de sânge ce fiecă război pretinde dela popor, îmbogățirea individuală prin război trebuie să fie considerată ca o crimă împotriva poporului. Cerem, prin urmare, suprimarea fără milă a tuturor beneficiilor de război. Cerem statizarea tuturor exploatărilor în societăți (trusturi). Cerem participarea beneficiile marilor exploatări. Cerem o largă dezvoltare a ajutoarelor pentru bătrâni. Cerem crearea unei sănătoase clase mijlocii, municipalizarea marilor magazine, ca și închirierea lor micilor exploataatori. Cerem o reformă agrară adaptată la nevoile naționale și adoptarea unei legi pen-

tru exproprierea fără indemnizarea pământului în scopi de interes comun”.

Fără comentarii.

Citiți programul nostru.

Doa conferințe

„...În ziua când profesorul Cătuneanu era oprit prin forța polițienească să țină la Făgăraș o conferință despre Kogălniceanu, la Galați trădătorul Stere era susținut de forța polițienească să-și țină conferința despre „*Evreii în destinul omenirii*”.

O simbolică apropiere pentru stările ciudate dela noi; un certificat și o caracterizare a mentalității anti-românești ce stăpânește clasa noastră conducătoare. Numele și faptele lui Mihaıl Kogălniceanu nu pot fi slăvite în Țara Românească — în țara pentru care a trăit și s'a jertfit acest mare bărbat de stat. Guvernării noastre au oroare de strălucita pleiadă de patrioți din veacul trecut — și este explicabil — căci activitatea acestora este o continuă muștrare pentru ei; gesturile lor de înalt patriotism și prevedere le tulbură conștiința încărcată de păcate grele. Cum au executat ei testamentul politic al lui Simion Bărnuțiu, a cărui amintire s'a sărbătorit deunăzi la Șimleul-Silvaniei și la care a ținut să participe însuși Prim-ministrul Țării? Oare, cei ce se pretind urmașii direcți ai ideologiei lui Bărnuțiu, nu știu că îndrumătorul și teoreticianul dela 48 excludea din corpul politic al națiunii românești pe Evrei? A fost o exagerare, se spune; o vedere unilaterală și incompatibilă cu ideile politice ale veacului. Se poate. O exagerare „teoretică”, dar o formulă salvatoare pentru viitorul neamului. În materie politică interesează, întâi, neamul cu viața și nevoile lui; în urmă, de abia, ideile mai mult sau mai puțin democratice.

Totuși, de dragul ideilor ne-am vândut țara streimilor. Lipsiți de o cugetare organic legată de nevoile actuale ale neamului, furați de valul democrației mincinoase, conducătorii de astăzi ai țării noastre s'au îndepărtat tot mai mult de politica înțeleaptă de stat din sec. XIX. Pe când M. Kogălniceanu dădea prefectilor porunci severe de stăvilire a bandelor jidovești în înaintarea lor ucigașă spre inima

satelor noastre, guvernele noastre de după războiu deschid larg și ospitalier porțile României-Mari, ca să se așeze gunoiul „neamului ales“, pe plaiurile noastre însorite. Iar Românul se sbate de moarte în strănsorașă a aurului jidovesc. Nici cuvânt n'are să protesteze; nici glas să-și exprime durerea și revolta. Nu poți rosti cuvântul „Jidan“ pentru că ești urmărit, pus la index, supravegheat și amenințat cu presiunea autorităților.

Iată ce a ajuns țara lui M. Kogălniceanu: o imensă colonie jidovească. Glasurile Românilor adevărați sunt înăbușite de forța Statului, pusă la dispoziția Kahaalului. Așadar, nici o mirare, că profesorului Cătuneanu i se baricadează intrarea în Țara Făgărașului, prin baionete românești. D-Sa este un element prea primejdios pentru ordinea publică și, mai ales, pentru dănuirea mai departe, în condiții de „Arcadie ferice“ a neamului ales în țara noastră, pentru ca să aibă învoirea de a conferența în mijlocul unei populații de țărani. E preferabil ca Țara Făgărașului să rămână, ca până acum „o inexpugnabilă citadelă național-țărănistă“ sub comanda D-lui Dr. Aurel Dobrescu, ca să dea „lecții cetățenești“ cu răsunset în toată țara. Au uitat însă autoritățile că glasul profesorului Cătuneanu n'are nevoie de prezența sa mate-

rială ca să străfulgere și conștiințele din țara Oltului. Noua Evanghelie a străbătut și în acest ținut de țărani harnici, mândri și dărzi. Sute de suflete umile, dar cu curent românesc, privesc cu încredere — ca la limanul mântuirii — la noua mișcare naționalistă-creștină și așteaptă oțelți bătălia de mâine. Și izbânda ei ar fi singurul omagiu demn ce se poate aduce profesorului Cătuneanu...

În ziua de 7 Sept. 1930, când o mare mulțime de țărășeni umplea piața orașului, așteptând zăuarnic venirea prof. Cătuneanu, în Galații jidoviți Dl. C. Stere intră pe toți Evreii din oraș, vorbindu-le despre menirea lor istorică. Două concepții... două lumi opuse...

La Făgăraș, prof. Cătuneanu trebuia să desvăluie destinele neamului românesc grav amenințat de urgia jidovească; la Galați, Dl. C. Stere ține istoricul asupritorilor noștri — împotriva revoltei legitime a populației românești din acest oraș — mărește orgoliul și forța combativă a acestor cioelii ai neamului românesc și contribuie cu munca sa la dăltuirea pietrei funerare ce va acoperi odată Mormântul poporului nostru după socotelile și proiectele națiunii idaiice.

Prof. HORIA SIMA
fost președ. al Cerc. Stud.
Făg. din București.
— Hunedoara —

Congresul Regional al Contabililor și Funcționarilor Cooperatori din Ardeal

ținut la Cluj în luna Septembrie a. c. a votat următoarea

MOTIUNE

Contabilii și funcționarii cooperatori din Ardeal, întruniți în Congres regional la Cluj împreună cu conducătorii unităților cooperative, examinând situația personalului tehnic din cooperatie și cele două antepiecte de lege prin care se propune spre soluționare organizarea corpului acestor funcționari și a Casei generale de pensii, credit și ajutor mutual

h o t ă r ă s c :

1. Organizarea unui corp general al tuturor contabililor și funcționarilor cooperatori cu secțiuni pe județe în baza principiilor cu-

prinse în antepiectul respectiv.

2. Organizarea unei Case-generale de pensii, credit și ajutor mutual, care va funcționa pe lângă corpul central în baza normelor cuprinse în antepiectul menționat.

3. Solicită sprijinul Oficiului Național al Cooperăției Române pentru realizarea legală a acestor două organizații profesionale.

4. Desemnarea referenților pentru Congresul general și întocmirea ordinii de zi a acestui congres rămân în sarcina conducerii centrale a corpului.

URĂRI DE BINE colaboratorilor noștri Clémence Fl. Iftimescu, Ion V. Emilian căsătorii — București.

Abuz de putere

Studentimea de pe Valea Oltului a invitat pe Dl. profesor universitar I. C. Cătuneanu să țină o conferință, la Făgăraș, în ziua de 7 Septembrie.

Guvernul ce-a mințit lumea făgăduind că va respecta dreptatea și legalitatea, a oprit adunarea.

Dl. Cătuneanu a trimis, în semn de protestare, Ministerului de Interne următoarea telegramă:

„Autoritățile împiedicând ținerea conferinței cerută de studenți la Făgăraș, protestez energic contra abuzului de putere săvârșit din ordinul guvernului pus în slujba intereselor jidovești“.

»Cauzele mișcării din Maramureș«

Primind la redacție lucrarea D-lui Ion Banea, student-legionar, intitulată „Cauzele mișcării din Maramureș“, închinată preoților Andrei Berinde și I. Dumitrescu, luptători pentru sfintele drepturi ale poporului român din Maramureșul cotropit de Jidani, revista noastră mulțamește pe această cale autorului pentru luminosul studiu și-l anunță că în unul din numerele viitoare va reproduce dintr'ansul.

DEMONSTRAȚIILE DIN PRA-GA. Cu toate măsurile de siguranță luate de poliție, s'au produs la 25 Septembrie noi demonstrații antisemite.

La ora 8 seara, s'au adunat în piața Wenzel peste o mie persoane.

În cap cu un drapel ceh, mulțimea a început să manifesteze contra Germanilor și Evreilor.

La ora 8,45 se aflau în piața Wenzel mai multe mii de persoane, cari s'au îndreptat spre Graben, unde au adresat injurii clienților germani și evrei din cafeneaua „Continental“.

În mai multe străzi, demonstrații au oprit tramvaiele și automobilele. Vatmanii și șoferii au fost crunt bătuți de mulțimea înfuriată. Un grup de manifestanți s'a dus, apoi, din nou, la cafeneaua „Continental“, unde a demonstrat contra Germanilor și Evreilor.

(Din „Universul“).

PE CETITORUL NOSTRU DIN GALAȚI care ne-a trimis ziarul „Acțiunea“ cu articolul „Răspunderi și Răspunsuri“ semnat de Dl. I. E. Vasiliu, ne facem cu plăcere datoria să-l anunțăm că am încercat să-l lămurim pe Dl. Vasiliu asupra dedesubturilor criminale ale francmasoneriei.